

KDE STRATILI SME ĽUDSKOSŤ?

Či na ceste životom,
či keď nás pochytila zlosť.
No stali sme sa otrokom.

A teraz bez kvapky šťastia,
plačeme uprostred dažďa.
Neľudskí a nahí,
veď kašať je drahý.

Dnes vzývam svoju ľudskosť
a prosím o súdnosť.
V tomto chladom svete,
kde nedá sa veriť ani sieti.

A AJ TAK SA VŠETCI STRÁCAJEME

Prosím o tančenie nohy,
či slasť o slohy.
O dobrú postavu
a vystúpenie z dargu.
O svieži vánok
a lepší spánok.
O krásne noci
mat život v moci.
Nie len brat,
ale aj dat.
Viac sa nestrácať,
len pevne na nohách stať

SŤUB

Podávam ti ruku svoju
lebo si mi ako sestra.
Ja prijínam tu tvoju,
keď vymyká sa z pod kontroly cesta.

Všetkým problémami spolu prechádzame
a úplne najviac sa rady máme.
Dnes chcem znova podakovať,
že tá môžem milovať.

Lebo mojou istotou si
v obdobiach plných neistoty.
A ja teraz sľubujem,
že stále tu budem.

Už navždy v dobrom či zlom,
kráčam s tebou tým životom.

SLOVO NÁDEJE

Prvé jarne kvety ožiarilo slnko
svet sa rodi živý a vonku je už vlhko.
Čerstvý vzduch sa ľeje k tvari počas tejto jari,
Všetko je už živé, čo moje srdce strávi.

Jar, krásne slovo plné nádeje,
Nebesky opisuje všetko to, čo sa vonku deje.
Krásne tvar očistenej prírody
dýcha nám do tvari nežné slová slobody.